

at jeg formener, at denne Stat i nærværende Døbtid kan taale en moderat Forhøielse, men jeg tror ikke, at det er vigtigt, nu at gaae ind paa Spørgsmaalet derom. Der er flere andre Artikler, som vi bedre og nemmere kunne tale om, og jeg skal nu henlede Opmærksomheden paa, hvad det ærede Medlem netop nævuede og ogsaa opholdt sig temmelig længe ved, nemlig Tobakstolden. Der er ingen Tvivl om, at Tobak ikke kan kaldes en Livsfordødenhed; thi for det Første: hele Halvdelen af Folket, nemlig hele Kvindesjønnet bruger ikke Tobak — idetmindste overordentlig lidt —; dernæst bruges jo i visse Livsaldre — de lavere Livsaldre — jo heller ikke Tobak; og endelig der der mange Mennesker hist og her, som aldrig bruge Tobak; nogle kunne ikke taale det, andre kunne ikke lide det. Altsaa man kan ikke sige, at det er nogen egentlig Livsfordødenhed, men det er dog en Nydelse, som er saa almindelig udbredt og, naar den ikke misbruges i en ganske overordentlig Grad — som sjældent sker — i og for sig er saa uskadelig, uskyldig og tiltalende for mange Mennesker, at man maa krympe sig ved at gjøre den dyrere for dem, end den allerede er. Smidlertid har jeg dog tilladt mig at bringe et Forslag en lempelig Forhøielse af Tobakstolden. Jeg maa med Hensyn til denne Forhøielses Størrelse tillade mig at erindre det ærede Medlem om, at han vistnok tilbøielig foranlediget ved det Arbejde, som er overleveret til de Herrer, maatte har overset, at det Tal, 5 Skilling pr. Pund, som staar i Tabellen, ikke er det, som nu betales; nei, der er Krigsstat tillige, saa at det altsaa bliver 7 Skilling pr. Pund. Det er denne Told af 7 Skilling pr. Pund, som jeg har tilladt mig at foreslaa forholdet til 10 Skilling pr. Pund; altsaa de Herrer ville se, at jeg tror, at det vil være uden Betænkning at give en saadan ringe Forhøielse af 3 Skilling pr. Pund — paa fabrikeret Tobak er Forhøielsen kun 2 Skilling — altsaa kun 2 Skilling mere end hidtil, hvis dette Forslag bliver til Lov. Men det ærede Medlem tænker sig Møjligheden af at gaa meget videre, og han anførte saaledes navnlig den engelske Toldtarif, som sætter en mange Gange højere Told, nemlig en Told paa To-

bat, der, saavidt jeg veed, er 15 Gange saa høi som den, vi her tale om. En saadan Forhøielse tilstaar jeg, vilde gjøre mig betænkkelig, og jeg skal nu anføre for det ærede Medlem en tydelig Forklaring af, hvorfor jeg vilde være betænkkelig herved. Jeg tvivler nemlig ikke paa, at dersom Tobakstolden forhøies i den Grad, nogenlunde til det som det ærede Medlem tænkte sig, vilde det udøve et betydeligt Tryk paa Forbruget, og jeg vil netop mod Hensyn til England oplyse det ærede Medlem om Rigtigheden heraf. Det ærede Medlem anførte, hvorledes Bærdien af den indførte Tobak er stegen i et Aar. Men dette giver ikke et tydeligt Billede af Consumenss Omfang. Hvis man derimod vil undersøge, hvormeget Tolden af Tobak udgjør i England, saa vil man finde, at den udgjør omtrent 6 Millioner Pstl. aarligt. Og naar saa det ærede Medlem vil beregne, hvad hvert enkelt Pund Tobak koster i Told, saa vil man finde, at der i England indføres omtrent 30 Millioner Pund Tobak aarligt. (N. Hæge: Der indføres 38 Millioner Pund). Saa, det kommer ikke an paa et Par Millioner mere eller mindre; saa lad os altsaa sige, at der indføres aarligt omtrent 40 Millioner Pund Tobak i England. Der er nu over 30 Millioner Mennesker i England, og naar man altsaa vil beregne i Gjennemsnit, hvormeget ethvert Menneske consumerer af Tobak aarligt i England, Skotland og Irland, saa vil man faae ud, at det bliver lidt over 1 Pund. (N. Hæge: 1 $\frac{1}{3}$ Pund). Meget rigtigt, 1 $\frac{1}{3}$ Pund. Dersom det ærede Medlem nu vil regne ud, hvad der indføres af Tobak i Danmark, vil man faae ud, at der indføres imellem 5, og 6 Millioner Pund aarligt, og dette gjør paa 1,800,000 Mennesker omtrent 3 Pund pr. Individ. Her se vi altsaa Folgen af den høie Told paa Tobak i England: hvert enkelt Menneske i England consumerer omtrent 1 $\frac{1}{3}$ Pund Tobak, medens hvert enkelt Menneske i Danmark consumerer 3 Pund. Det vil, altsaa sige, at det ærede Medlems System medfører, at man negter en stor Del Mennesker i Landet fuldstændig denne Nydelse, eller man byder dem, at indskrænke den meget mærkeligt — det er den ene Side —